HARVARD
MEDICAL LIBRARY

VE RI TAS

VERITATEM PER MEDICINAM QUÆRAMUS

IN THE
Francis A. Countway
Library of Medicine
BOSTON

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Open Knowledge Commons and Harvard Medical School

http://www.archive.org/details/dissertatioinaug00fran

W. M. W.
1686.1

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

De

LABIIS LEPORINIS,

Von Haſen-Scharten/

Quam

TRIUNO NUMINE,

CONSENTIENTE GRATIOSISSIMA FACULTATE MEDICA,

ILLUSTRIS ET PERANTIQUI HUJUS ATHENÆI HEIDELBERGENSIS

SECULARI FESTIVITATE TERTIA!

PRÆSIDE

VIRO MAGNIFICO, AMPLISSIMO, EXCELLENTISSIMO, EXPERIENTISSIMOQUE

DN. GEORGIO FRANCO,

MED. & PHIL. D. PP. UNIVERS. PRO-CANCELLARIO, FACULT. MED. DECAN. ET SENIORE, DN. ELECT. TREVIRENS. ET DN. MARCHION. BADENS. ARCHIATR. ACAD. S. R. I. NAT. CURIOS. ET ITAL. RECUPERAT. COLLEGA, C. P. CAESAREO, HUJUS ACADEMIÆ p. t.

DNO. PRO-RECTORE,

DNO. PATRONO, PRÆCEPTORE NEC NON HOSPITE IN OMNI VITA DEVENERANDO,

PRO LICENTIA

SUMMOS IN ARTE MEDICA HONORES DOCTORALES, IMMUNITATES ATQUE PRIVILEGIA LEGITIME CONSEQUENDI

EXCELLENTISSIMORUM DNN. PROFESSOSUM ALIORUMQUE ERUDITORUM BENIGNÆ CENSURÆ SUBMITTET

JOHANNES PHILIPPUS Hoſmann/

Trarbacô-Moſellanus.

Ad diem XVIII. Nov. MDC LXXXVI.

IN BRABEUTERIO UNIVERSTATIS

Horis locoque ſolitis

Imprimebat JOH. DAVID BERGMANN. Walterian. Heres,
Elect. & *Acad.* Typogr.

HARVARD COLLEGE LIBRARY
BEQUEST OF
WILLIAM McMICHAEL WOODWORTH
FEB. 19, 1915.

Ad Momom

ΡΑΟΝ ΜΩΜΕΙΣΘΑΙ, Η ΜΗΜΕΙΣΘΑΙ.

I. N. SS. T.

Procemium.

QUot indiſſolubilibus ferè nodis Gordius ille nodus conſtabat, quem potentiſſimum illum Domitorem multarum Gentium, celeberrimumque Monarcham plurimarum Regionum Alexandrum Magnum ſingulari prudentiâ ſolviſſe in Quinti Curtii Hiſtoria legimus; tot quoque Affectus intricatiſſimi in noſtro corpore humano, nodo Gordio vere ſimillimi reperiuntur, qui non minus difficiles ſolutu quàm curatu ſunt. Etſi verò ejusmodi Affectus in Praxi quandoque ſoleant occurrere, rariores certè ſunt in Tractatione, déque quibus altum eſt aliquando quibusdam ſilentium. Quando itaque ante breve temporis, Divinâ Clementiâ, *peractis Examinibus, Thematibusque Theoretico & Practico reſolutis, Gratioſa, Perantiqui & Illuſtris hujus Athenæi Heidelbergenſis, Facultas Medica benigniſſimè mihi conceſſerit, Thema quoddam pro* Diſſertatione Inaugurali *eligendi, hoc præ reliquis,*

 par-

partim propter materiæ raritatem, partim verò propter ejus neceſſitatem de Labiis Leporinis, *mihi arriſit. Si igitur hinc inde erravero, aut adhuc errare & impingere Tibi,* Benevole Lector, *forſan videbor, illud & ingenii mei tenuitati & inconcinno Tractationis hujus ordini atque methodo, inſuper Affectus, ut modò dictum, raritati, temporisque brevitati, maximè autem Tuæ indulgentiæ imputabis, huncque laborem æquo atque bono feres Animo, quicunque hanc Diſſertationem legeris aut adſpexeris, quod Humanitatis genus omnibus nervis compenſare ſtudebo. Ego autem mihi gratulor, meq; ideo ter felicem deprædico, quoniam ſub Tutela Sereniſſimi Principis ac Domini,* Domini PHILIPPI WILHELMI, Comitis Palatini, atque Electoris, &c. &c. Domini mei Clementiſſimi Festivitatem Secularem Tertiam *hujus illuſtris Athenæi Heidelbergenſis, maximò omnium applauſu proximè celebrabimus: Floreat Illuſtre hoc Lyceum, vivant Proceres Academiæ ejusdem in florentiſſimæ juventutis cōmodum, ſubq; Tutela Sereniſſimi Principis ac Domini &c. Univerſitas hæc majora quam unquam capiat incrementa. Tu verò, Æterne Deus, ſicut hactenus gratiâ tuâ paternâ me adjuvaſti, ulterius clementiâ mihi aſſiſte tuâ.*

Caput

Caput I.

ONomatologia. Ante omnia verò, & in omni Contemplatione optimum inventionis initium eſt, prius exactè cognoſcere, quidnam ſit illud, de quo diſputetur, prout docet Galenus *Libr. Utrum Medicinæ vel Gymnaſticæ ſit Hygiene Cap. I.* Affectus igitur de quo ſermo nobis inſtituendus, dicitur LABIA LEPORINA, prout omnibus eſt hæc ſententia, inter alios vid. SYLV. *Libr. III. Pract. C. XII. §. 28.* ſeqq. *p. 584. Joh. van* HORNE *in Microtechne p. m. 83.* §. 9. JUNGKEN *Chym. experiment. Sect. VII. Cap. 25. p. 757.* SCHMITZ *Comp. V. M. P. p. 281.* BARBETTE *in Chirurg. Part. I. C. 27. p. 94.* ut & BLASIUS *Med. Univerſ. Therap. Spec. p. 300. Sect. V. Cap. 2. M. Aur.* SEVERIN. *d. Efficaci Medicina, Part. II. p. 118. Cap. 125.* WEICKARD. *Theſaur. Pharmaceut. Galeno Chymico. p. 622. libr. IV.* SENNERT. *Pr. Med. p. 9. C. IV. libr. II.* SEBIZ. *Spec. pract. Med. Tom. 1. C. 3. p. 437.* AMMANN. *Paræneſ. ad diſcentes p. 411. ſeqq.* Hi omnes, ut & adhuc alii, unanimiter uno eodemque nomine Labia Leporina ſolent indigitare. Quoad

Synonymiam, dicuntur Labia Leporina

alio nomine FISSURÆ [ita tamen ut à minimis iſtis fiſſuris labiorum Germ. Schrunden oder aufgeſprungene Leftzen diſtinguantur] HIATUS LABIORUM, ROSTRA LEPORIS, *Galli* vocant BEC DES LIEVRES, *Batavi* HÆSEMONDT, *Germani* Haſen-ſcharten/ &c. vid. iterum SCHMITZ *l. dicto*, ut & BLANCARDUS *in Lexico Medico Lit. L.* Jam ad

Homonymiam, ubi notandum, quòd Labia Leporina, quatenus ſunt affectus præternaturalis, non differant figura à labio ſupremo Leporis animalis quadrupedis, quæ vitioſa Labiorum conformatio loquelæ formandæque voci non ſolùm impedimentum ſunt ingens, verùm etiam faciem totam reddunt indecoram.

CAPUT II.

MEritò deſcendimus nunc ad Deſcriptionem, ubi Labia Leporina dicuntur ea, quibus imperfecta ſunt, & fiſſa ab ortu, vid. SCHMITZ. *l. d.* ſingularis quoque conſiderationis morbus in labiis ſe exhibens, curationi Medicæ ſubjectus, eſt fiſſura ejus præſertim, quæ repræſentat Labia Leporum, à figura ſic dicta, definio eadem, quòd ſint fiſſura ſeu hiatus in labio, præſertim ſuperiore, vel ab ortu,

ob

ob Matris Imaginationem fortem, vel poſt ortum ex vulnere, aliisque cauſis externis inflicta, faciem reddens indecoram, ſuctionem & alimentorum aſſumtionem difficilem, formandæque loquelæ magno exiſtens impedimento.

Caput III.

SIc ſimiliter Subjectum generale ſtatuo hominem utriusque ſexus, qui conſiderandus ratione Ætatum, inter quas primariò *Infantes*, ſecundariò quoque adulti; quod utcunque à variisque cauſis externis ipſis infertur: hocque ſubjecto generali dilucidato, ſpeciale quoque tractandum erit, illud nimirum ſtatuo labium ipſum, interdum in una, quandoque in utraque parte. Labium autem ſuperius præſertim ponit *Joh: van* HORNE. *l. d.* & experientia quotidiana rei fidem facit; ut taceam forte aliquid conferre interſtitium illud in labii ſuperioris medio ſub naſi columella; quod Græcis φίλτρον vocatur, aliquid contribuere, ut labium ſuperius facilius diffindatur.

Caput IV.

A Subjecto immediatè me confero ad Cauſas, & quidem I. *Proximam* continuum ſolventem,

quam

quam ſtatuunt aliqui eſſe objectum illud per quod lædi ſolet imaginatio, hæc enim, cùm mirum in modum ejuſmodi terriculamentis aut diuturnis cogitationibus turbari poſſit, efficax eſſe poteſt talem fœtum monſtroſis labiis producere. Cauſa tamen proxima vera forte nemini, niſi ſoli Deo, nota. Quis enim mihi dicere valebit, ubi pars illa mandans imò hiatus labii, nec non pes, aut digitus ſit, cùm fœtus fuerit perfectus, moxque, puta intra ſpatium 3. 4. vel 5. dierum, in lucem edendus, an ne pars illa mandans jacebit in utero, certè cùm ſecundinâ debebat excerni, ſed cùm non fiat illud, quid cogitandum? Iterum quis valebit enunciare, fœtu jam perfecto, & mox edendo, unde proveniat duplex unâ parte brachium, aut pes, aut caput, anne ex abundantia ſeminis? Ridiculum certè., Latet τὸ θεῖον quid Divini, ſenſus noſtros fugiens. Vellem ulterius me à ſapientiori informari ſuper hac re. Jam verò ad Cauſas remotiores, ubi inter alias ſiſto imaginationem matris, quæ vel leporem, vel alium hoc malô laborantem adſpexit, inprimis eô tempore, quo non ita pridem concepit; à parte Patris quoque provenire poſſe, dubito; agnoſcit tamen BLASIUS *Therapeut. ſpecial. C. 2. S. V. p. 300.* Ex parte mulieris eandem

dem ferè cauſam, dicendo: Multis feminis in utero defectus aut pravitas [quod tamen veritati repugnare cenſeo] vel formatricis error, maximè ſi terror aut imaginatio primô conceptus tempore acceſſerit: Hancque cauſam unanimi voto ferè omnes ſtatuunt, quibus modo volupe fuit de hac materia tractare aliquid. Porrò in album remotarum cauſarum meritò pono *Res Naturales*, TEMPERAMENTUM bilioſum, humores acres, corrodentes, ſalinos, deinde *Non naturales*, Aërem, hinc accuſo Aquilonarem, Cibos omnes valdè aromatiſatos, vinum generoſum meracum, motum nimium, obſtruendo enim parit calorem præter naturalem, hinc exſiccat. Animi denique pathemata ordini Symptomatum horum colophonem addere ſolent; in *Præternaturalium* indice ſunt contuſio, vulnus, ulcus, caſus &c.

CAPUT V.

SIcque cognitis his cauſis ad eorundem labiorum ſigna, & quidem tranſeundum nobis erit ad Diagnoſtica, his ſignis non opus eſt, quia pars affecta viſui noſtro ſeſe ſatis offert, faciem valde deformem efficit, maximè ſi dentes ſimul exſerantur indebite. Allegabo hujus loci DIFFERENTIAS, ubi

dico alia ſtatim eſſe ab ortu, alia poſt ortum, alia labii tantum, alia verò maxillæ ſuperioris, alia denique oſſis Sphænoidis diviſi & fiſſi, ut exemplum poſterioris allegat RONHUYSEN *Hiſtoric. Curarum libr. II. Obſ. I. p. 6.* Simile exemplum palati ſimul diviſi obſervavit Magnificus Dn. Præſes A. C. 1685. Moguntiæ menſe Septembri. Suus quoque

Signis **Prognoſticis** debetur honos, quodq; interdum periculoſa ſit hæc labii ruina, patebit ex ſequenti Hiſtoria, dum nempe poſt ſectam & labiorum colligatam fiſſuram pullus citò moritur, quæ cauſa eſt, quia in Palato ad uvulam invenitur ſatis magna viſcidæ pituitæ copia, in qua ſuffocatus videbatur, quæ forte ob commotionem, ejulatum & ploratum ex operatione cauſarum, delapſa à Capite fuit: reliquæ enim omnes partes & viſcera ſana erant, erat autem & palatum fiſſum uſque ad ſellam Turcicam, quemadmodum ſtylo percipi poterat, gingivæ quoque non coibant invicem ex parte illius fiſſuræs prout hanc Hiſtoriam allegat *D. Joh. Rudolph.* SALTZMANN *Obſ. Anatom. D. 23. Nov. Anni M. DCXI. p. 42. 43.* igitur eventus, prout ex hac relatione conſtat, eſt lethalis, præſente nimirum confluxu humorum, præſertim copiâ pituitæ viſcidæ

magnâ,

magnâ, quæ obſtruendo ſuffocationem minatur.

Caput VI.

CUmque multis varia ſit ſententia, dico ego operarionem facilioris eſſe negotii tunc temporis, ſi vitiô tali juniores, adhucque ſugentes laborent, in iis enim carnis teneritas, & ad labem hanc corrigendam adhuc apta, niſi vires tempusque lactationis obſtent: In adultis verò labiorum carnem multò obductam callô, & jam induratam difficulter ſanari poſſe nemo eſt qui repugnabit. Vidi tamen aliquem Argentorati degentem, neſcio num fuerit Civis an Hoſpes, qui Anno ætatis ſuæ 26. vel 27. præter propter felici cum ſucceſſu fuit curatus, remanente tamen aliqua figurâ repræſentante Crucem. Operatio autem hæc feliciori gaudebit fine atque eventu, ſi tempore vernali aut æſtivo inſtituetur, cùm calor omnis [excipe p. n.] vulneribus agglutinandis majoris ſit efficaciæ, quam frigus, hoc ſiquidem ob adſtrictionem, qua gaudet, obſtaculo potius eſt.

Caput VII.

SIc præmiſſis iſtis, quæ ad inſtitui mei temporisq; penuriam ſpectare mihi videbantur, Metho-

dum medendi ſine remora aggredior, ubi operatio debet inſtitui *Citò*, ne per longam cogitationum ſeriem [quomodo nimirum hoc vel iſtud ſit inſtituendum, hæc enim ante prius deliberare oportet ſeriò & maxima cum induſtria] hæmorrhagia nimia ſequatur, & ita damnum infanti inferatur, ſit ex mente *A. Corn.* CELSI cordatus, intrepidi animi, immiſericosque Chirurgus, neque ejulatum & ploratum infantis curet, ſed ſe totum ad operationem ritè perficiendam applicet, *Tutò* nec cum temeritate, ſed omnia quæcunque agit, prudenter agat Chirurgus, *Jucundè* verò ne moleſtias adſtantibus & afflicto procreet majores. Porrò *Indicatio curativa* palmaria in hoc affectu eſt unitio, utpote quæ decenter, ut poſtea dicetur, lege artis eſt continuo vinculo ſervanda, ne iterum labia diſtendantur à ſe. Summô ſemper ſtudiô ad vires reſpiciendum, quæ quoque maximum ſunt coindicans, quarumque jactura quomodo toti officiat Corpori, etiam Hoſpiti in Medicina erit notum, notius tamen ei qui Medicinæ addictus fuerit. Quid verò juvabunt ægrotum vanæ verborum jactationes, chartæque inania inſcripta verba, niſi quoque ſuccurratur eidem.

CAPUT

Caput VIII.

Videbo igitur quâ methodô ſit aggredienda Cura ipſa, quam potiori parte dependere à fonte *Chirurgicô*, quam Pharmaceutico mihi perſuadeo. Quando igitur ritè procedere velis, 1. diſſita nec non hiantia labia excoriare, 2. excoriata ſuturâ medicamentiſque agglutinantibus conjuncta conſervare oportet, apud infantes recens natos tali malô affectos initiô ſecundinam mox oblinat applicetque, ſicut & in aliis nævis maternis poterit non ſine fructu procedere is, quicunque vitia emendare ſtudebit eadem, nullum præterea agglutinationis fructum factura eſt ejuſmodi ſutura, ſi quid cutis inter vulneris labra interjacuerit, quare quicquid ejus intererit excidendum eſt, aliâs unio non eſt ſperanda. *Joh. van* HORNE *ap. Thom.* BARTHOLIN. *Epiſt. Med. Centur. III. p. 348. Epiſt. LXXXI.* adducit aliquod Exemplum inquiens: *Ante ſex circiter ſeptimanas acciſſit me Chirurgus, indicans mihi monſtroſum fœtum pridiè natum, cumque ego videndi cupidus ab eodem ad ædes deductus eſſem, vidi nihil aliud eſſe quam Labium Leporinum, & apici naſi adnatam particulam inſtar articuli pollicis, totum*

quoque palatum fiſſum eſſe, quapropter eum monui, frequentia ejusmodi monſtra apud nos eſſe, imò unum ſanitati meô conſiliô & Chirurgorum operâ fuiſſe reſtitutum. Methodum curandi verò cur auctor dictus non appoſuerit, non conſtat. Dixi ſupra, quod diſſita, & à ſe invicem ſeparata labii ſuperioris latera excorianda ſint, & cuticula inibi cum cute auferenda. Deinde conjungenda, tum conjuncta ſervanda ſuturis & aciculis, labii ſeparatis partibus infixis, ultimò unguenta vel emplaſtra κολλητικὰ ſeu agglutinantia poterunt imponi. Parari verò ſolent ex variis adſtringentibus aliisque ingredientibus v. g. Plantagine, Millefôlio, Sanicula, Piloſella, Conſolida majore, Pimpinella, Sanguiſorba, Pentaphyllo, Biſtorta, Anagallide &c. è regno minerali poterunt uſui eſſe, Therebinthina, Maſtix, Thus, Sarcocolla, Oſteocolla, ſanguis Draconis &c. Hic exiſtimo non rejicienda eſſe quædam olea, v. g. Momordicæ, Therebinthinæ, Maſtichinum, Myrtinum. Juvabit præterea aliquid poſtquam excoriatio illa inſtituta eſt, vinum indere rubrum ori, quo cum os ipſum reddi poteſt mundum, gaudet enim quoque vi aſtrictoriâ nec non abſterſoriâ.

CAPUT IX.

INterim quis cibus ægro eſt offerendus, fumô ne induratus, an multô ſale conditus? Certè nequaquam, ſed eupeptos, euchymos, vinum certô reſpectu, habitâque ratione ætatis concedendum Aquâ parùm dilutum, Aër omnis fugiendus frigidus. Motus habenda eſt ratio, ſomnus potius procurandus præ vigiliis, parùm vel nihil loquatur patiens adultus, alvus ſit laxa, animi pathemata poſſibile quantum adinſtar veneni exſecrentur, aliaque externa, quæ injuriam ægro inferre poſſunt, coërceantur. Qui plura volet, adeat Auctores ſupra citatos, noſtri inſtituti nunc non eſt, omnia ad unguem tradere chartæ, cùm non ſolùm temporis, verùm etiam aliorum ratio finem imponendi ſuadeant: Interea Tibi, Domine JESU, qui me è Diaboli poteſtate eripuiſti, qui me à teneris huc uſque conſervaſti, gratias habeo tempore quovis, tuere me miſerum impoſterum, aſſiſte porrò Clementiâ Tuâ, ſit TIBI pro conceſſis viribus ſempiterna Laus, Honor & Gloria!

COROLLARIA.

1. Cauſa Labii Leporini non eſt imaginatio tantùm.
2. Calculus in renibus non poteſt frangi, ſed imminui, hinc
3. Lithonthryptica fruſtra ferè adhibentur.
4. Diæta magis neceſſaria quàm medicamenta.
5. In Dyſenteria vinum convenit. Diſting.
6. Non datur Panacea.
7. Annorum Climactericorum nullus eſt uſus.
8. Cometa eſt naturale quid.
9. Aſtrorum influxus nullius eſt Momenti præter Solis.

FINIS.

RD
524
F82
1686